

Hodnocení diplomové práce

Název: *Rozdíl v pedagogické komunikaci v praxi učitele základní školy a vychovatele školní družiny*

Autor: *Jana Lavičková*

Předložená diplomová práce má logické členění. Na první pohled však překvapuje, že v práci není věnována zvláštní kapitola srovnání obou forem komunikace (ve škole a v družině), ačkoli je toto srovnání avizováno už v názvu práce. Pokus o takové srovnání najdeme ve velmi stručné podobě až v samotném závěru práce (s. 86n).

Autorka používá odborný jazyk, včetně poměrně málo frekventovaných výrazů, jako např. „superiorní termín“ (s. 9), „hostilní“ (s. 18), „Freudovský přechek“ (s. 25), nebo „singulární fáze“ (s. 30). Očekávám, že v rámci obhajoby diplomantka vysvětlí význam těchto odborných termínů.

Po stránce formální je práce zpracována pečlivě, autorka uvádí svědomitě odkazy na použité prameny. Také z hlediska vnější úpravy je práce na velmi dobré úrovni. Největším problémem předložené práce je úroveň textu z hlediska ortografie a syntaxe. Velmi časté jsou chyby v interpunkci (např. na s. 25, 27, 28, 29, 32, 33, 34, 35, 39 a na řadě dalších míst) a ještě častější buď prosté překlady (např. na s. 22, 23, 27, 28, 30, 31, 32) anebo vynechaná slova (např. na s. 75). Někdy se objevují hrubé gramatické chyby – záměna v použití předložek „s“ a „z“ (s. 18), ve shodě tvaru adjektiva se substantivem (s. 18, 20, 25), nesprávné použití „i“ nebo „y“ v koncovce substantiva (s. 27) nebo při shodě přísudku s podmětem (s. 32), nesprávné pádové přípony (s. 47) atd. Některé výroky jsou vytrženy z kontextu nebo nesprávně pozměněny, protože nedávají uspokojivý smysl (např. 3. a 4. odstavec na s. 15 nebo 1. věta na s. 71 ad.).

Autorka hojně používá dílo slovenského pedagoga Gavory, včetně jeho knihy *Pedagogická komunikácia v základnej škole*, přitom však špatně uvádí název této knihy, a to i v seznamu literatury. Na s. 28 z této publikace špatně překládá slovenský výraz „osobitná pravidla“ českým výrazem „osobní pravidla“ namísto správného „zvláštní pravidla“.

Po stránce obsahové je třeba ocenit, že autorka shromáždila dostatečné množství pramenů vztahujících se k sociální a pedagogické komunikaci. Autorce se podařilo tyto informace utřídit a většinou vhodně využít v předložené diplomové práci. Domnívám se ovšem, že autorka mohla k pramenům přistupovat víc kriticky. Na různých místech se totiž objevují dosti rozdílné názory na některé otázky, a tyto názory nejsou dány do vzájemných souvislostí. Například na jednom místě autorka tvrdí, že by měli učitelé a vychovatelé používat vždy spisovný jazyk (s. 17), na jiném místě přiznává, že používají jak jazyk spisovný, tak jazyk nespisovný. Zajímalo by mě tedy, zda existuje norma, která by určovala, jaký jazyk má vychovatel užívat, a zda taková norma (nebo doporučení) odpovídá realitě a vývoji jazyka. Po stránce faktických údajů, které autorka přebírá od renomovaných autorů, nemohu vznést žádné námítky. I zde se ovšem objevují drobné chyby, jako třeba v označení právní normy na s. 82 (autorka zde chybně označuje vyhlášku Ministerstva zdravotnictví ČR č. 410/2005 Sb. jako zákon).

V rámci předložené práce studentka velmi dobře prokázala schopnost pracovat s prameny a odborně pojednat zadané téma. Tím rozhodně splnila požadavky kladené na diplomovou práci. Při hodnocení je však nutné vzít v úvahu také výše zmíněné nadměrné množství překlepů a interpunkčních a pravopisných chyb.

Práci doporučuji k obhajobě.

České Budějovice, 22. května 2009


doc. Michal Kaplánek
vedoucí práce